

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมล โรจนพันธ์. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีต่อพระราชบัญญัติ
อาวุธปืน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- กองวิจัยและประเมินผล, กรมการพัฒนาชุมชน และ ชิตยา สุวรรณะชญ. พัฒนาการ :
ความคาดหวังบทบาทของพัฒนาการและกรมการพัฒนาหมู่บ้านและเจ้าหน้าที่
ระดับอำเภอ. พระนคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2510.
- จรรยาพร สุวรรณพันธ์. ความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาต่อการปรับปรุงโครงสร้างของ
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกรัฐสภา ปี พ.ศ. 2535.
สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2535.
- จรรยา สุภาพ. หลักการวิเคราะห์การเมืองแนวใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2518.
- จารุบุตร เรืองสุวรรณ. "บทบาทของรัฐสภาต่อความมั่นคงทางการเมือง." รัฐสภาสาร. 31
(มิถุนายน 2526) : 17-18.
- บุญเรือง บุรภักดิ์ และบังอร มาลาศรี. "บทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร."
รัฐสภาสาร. 34 (พฤศจิกายน 2529) : 3.
- ทวี เลรามัญ. ความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการวิจัยทางสังคมศาสตร์.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2520.
- ประคอง กรรณสูตร. รัฐศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพร่พิทยา, 2525.
- ประสาท หลักศิลา. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ก้าวหน้า, 2511.
- ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์. รัฐสภาไทยในรอบสี่สิบสองปี. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ช. ชุมชุมช่าง, 2517.

- พงศ์เพ็ญ ศกุนตาทัย. "ปัญหาประสิทธิภาพในการปกครองระบอบประชาธิปไตย" ใน ประเมินผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2512, (ม.ป.ท), 2512. หน้า 304.
- พยอม วงศ์สารศรี. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สารเศรษฐ์. (ม.ป.ป.).
- พัทธา สายหู. ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกของสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เกษตร, 2516.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2538 (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2540
- เรืองเวทย์ แสงรัตนา. ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับ อัตราเพิ่มประชากรไทย. (ม.ป.ท), 2522.
- เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, สำนักงาน. ฝ่ายบริการค้นคว้า หอสมุดรัฐสภา. การสำรวจ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการข้อมูลและแนวทางการปรับปรุง. เอกสาร ตีพิมพ์ไม่เผยแพร่, 2517.
- เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, สำนักงาน. ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2535. กรุงเทพฯ : กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2540.
- เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, สำนักงาน. กองการประชาสัมพันธ์ ฝ่ายผลิตเอกสาร. ระบบงาน รัฐสภา. กรุงเทพฯ : กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2539.
- วงษ์ เลิศไพศาล. วัฒนธรรมทางการ ศึกษาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิต ปีสุดท้าย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อฐานะและบทบาทของสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- สมจิต ปัญญาคัดดี. ชนชั้นนำ อำนาจและโครงสร้างอำนาจชุมชน : การศึกษาเปรียบเทียบ สองหมู่บ้านในชนบทภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชา การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.
- สุชา จันทรโอม และสุรางค์ จันทรโอม. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด, 2524.

- สุธรรม รัตน์โชติ และสรชาติ สุวรรณพรหม. ความคิดเห็นของประชาชนและข้าราชการต่อการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะเมื่อวันที่ 18 19 และ 20 กรกฎาคม 2533. รายงานการวิจัยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2534.
- สุนันท์ อังเกิดโชค. ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- สุวิทย์ รุ่งวิสัย. พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชนในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่. กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2518.
- 60 ปีรัฐสภาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บริษัทอักษรสัมพันธ์, 2535.
- อภิชาติ พุ่มแก้ว, พรรคการเมืองไทยกับฐานคะแนนเสียง : ศึกษากรณีของพรรคประชากรไทยในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- อานนท์ อาภาภิรม. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพรวพิทยา, 2516.
- อุทัย หิรัญโต. สังคมวิทยาประยุกต์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2519.

ภาษาอังกฤษ

- Berlo, David. K. The Process of Communication. New York ; McGraw-Hill Book, 1960.
- Birch, A.H. Representative. London : Macmillan Press, 1972.
- Bromage, Arthur W. Introduction to Municipal Government and Administration. New York : Appleton Century Crofts, 1950.

- Chescheir, Martha W. "Social Role Discrepancies as Clues to Practice." Journal of the National Association of Social Workers 4 March 1979 : 90.
- Cohn, Bruce J. Introduction of Sociology. New York : McGraw-Hill Book, 1979.
- Dressler, David and Wilis, M. William. Sociology : The Study of Human Interaction. New York : Alfred A. Knopf, 1976.
- Engle, T.L. and Snellgrove. Psychology : Its Principles and Application 5th ed. New York : Harcourt, Brace and World, 1969.
- Huntington, Samuel P. and Domingues, Jorge I. "Political Development." Handbook of Political Science : Macropolitical Theory. Vol. 3, eds. Fred Greenstein and Nelson Polsby. Reading, Mass : Addison Wesley, 1975.
- Gross, Neal, Mason, S. Word and McEachern W. Alexander. Explorations in Role Analysis : Study of the Social Super-intendency Role. New York : Macmillan, 1964.
- Jacobsen, G.A. and Lipman, M.H. Political Science. New York : Barnes & Noble, 1965.
- Kolasa, B.J. Introduction to Behavioral Science for Business. New York : John Wiley & Sons, 1969.
- Kolesmik, W.L. Education Psychology. New York : McGraw-Hill Book, 1970.
- Lapalombara, Joseph. Politics Within Nations. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice -Hall, 1973.
- Laski, Harold J. "Democracy." in Encyclopedia of the Social Science. Vol. 5;76-85.
- Levinson, Daniel J. "Role, Personality and Social Structure." in Sociological Theory, eds. Coser A. Lewis and Bernard Rosenberg. New York : Macmillan, 1964.

- Mayo, Henry B. An Introduction to Democratic Theory. New York : Oxford University Press, 1970.
- Pitkin Hanna. The Concept of Representation. Berkeley : University of California Press, 1967.
- Popenoe, David. Sociology. New York : Prentice-Hall, 1971.
- Rodee, Carlton C. The Meaning of Democracy : An Appraisal. New York : Frederick A Praeger, 1963.
- Rush, Michael and Althoff, Phillip. An Introduction to Political Sociology. London : Thomas Nelson and Sons, 1971.
- Sargen, Lyman Tower. Contemporary Political Ideologies. Homewood, Illinois : The Dorsey Press, 1972.
- Secord Paul F. and Backman, Carl W. Psychology. New York : McGraw-Hill book, 1948.
- Verba, Sidney and Nie Norman H. Participation in America : Political Democracy and Social Equality. New York : Harper & Row, 1972.
- Young, Kimball and Mack, Raymond W. Sociology and Social Life. New York : American Book, 1956.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คำชี้แจงของแบบสอบถาม

วัตถุประสงค์

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบถึงทัศนคติและความคิดเห็นของข้าราชการ
รัฐสภาที่มีต่อบทบาทของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

คำตอบที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ และจะนำไปใช้เพื่อ
การศึกษาครั้งนี้ ครั้งเดียวเท่านั้น

คำชี้แจงในการตอบ

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เพื่อทราบสถานภาพของผู้ตอบโดยให้ผู้ตอบทำเครื่องหมาย _/ ลงตรงข้อความที่
ตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบันของท่านเพียงคำตอบเดียว

ตอนที่ 2 ทัศนคติและความคิดเห็น โดยให้ผู้ตอบทำเครื่องหมาย _/ ลงในช่องที่ตรงกับ
ความรู้สึกและความคิดเห็นของท่าน ตามระดับที่ได้จำแนกไว้

อนึ่ง การตอบลักษณะนี้ให้ตอบได้อย่างเสรีตามความคิดเห็นของท่าน โดยมีต้องคำนึงถึง
ความน่าจะเป็น - ถูก - ผิด แต่อย่างไร

ขอขอบคุณต่อความอนุเคราะห์

ผู้วิจัย

สำหรับผู้วิจัย

--	--	--

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย _/ ลงหน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพความเป็นจริงของท่าน

เพศ	☐ ชาย	☐
	☐ หญิง	
อายุ	☐ น้อยกว่า 20 ปี	☐
	☐ 21 - 25 ปี	
	☐ 26 - 30 ปี	
	☐ 31 - 45 ปี	
	☐ 46 - 50 ปี	
	☐ 50 ปีขึ้นไป	
ระดับการศึกษา		☐
☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี		
☐ ปริญญาตรี		
☐ สูงกว่าปริญญาตรี		☐
ระดับชั้น (position classification)		
☐ ชั้น 1 - 2		
☐ ชั้น 3 - 5		
☐ ชั้น 6 - 7		☐
☐ ชั้น 8 - 9		
ระยะเวลาการทำงาน		
☐ 1 - 5 ปี		
☐ 6 - 10 ปี		
☐ 11 - 15 ปี		
☐ 16 - 20 ปี		
☐ 21 - 25 ปี		
☐ 26 ปีขึ้นไป		

การเลือกตั้ง ส.ส. ครั้งที่ผ่านมามีท่านไปเลือกตั้งหรือไม่

ไป

ไม่ไป (เพราะ).....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความเห็น				
		จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1	การอภิปรายของส.ส. ในสภาได้เนื้อหาสาระดี					
2	ส.ส. ทำหน้าที่ออกกฎหมายได้ดีแล้ว					
3	บทบาทของ ส.ส. ในสภาทำให้กระบวนการแก้ปัญหาของชาติล่าช้า					
4	บทบาทของ ส.ส. ในคณะกรรมการทำให้กระบวนการแก้ไขปัญหาล่าช้า					
5	กระบวนการทำงานในคณะกรรมการเป็นไปด้วยความน่าชื่นชม					
6	การเข้าร่วมประชุมทุกครั้งบ่งบอกถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่					
7	การแสดงบทบาทในสภาในการอภิปราย-โต้ตอบ ถ้าพูดเปิดให้ประชาชนฟังได้จะเป็นการเพิ่มความสนุกให้กับผู้ฟัง					
8	ส.ส. ให้ความสนใจการเสนอญัตติน้อยกว่าพระราชบัญญัติ					
9	ท่านคิดว่า ส.ส. ให้ความสำคัญระหว่างประชาชนจังหวัดและเขตเลือกตั้งได้อย่างเท่าเทียมกัน					
10	ส.ส. ที่พบเห็นอยู่ตระหนักในผลประโยชน์ของประชาชนมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว					
11	ส.ส. ที่พบเห็นอยู่มุ่งประกอบธุรกิจส่วนตัวและรักษาผลประโยชน์ให้กับนักธุรกิจ					
12	ท่านทราบหรือเห็น ส.ส. พบประชาชนในท้องถิ่น อยู่เนื่อง ๆ					
13	ส.ส. มักได้ข้อร้องเรียนมาจากการพบปะประชาชน					
14	ส.ส. รับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างจริงจัง					

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความเห็น				
		จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
15	พฤติกรรมของ ส.ส. ที่พบเห็นมีความเสมอภาคต่อ แนวปฏิบัติทั้งในสภาและนอกสภา					
16	ส.ส. ทุกคนมีทัศนคติที่ดีต่อระบอบประชาธิปไตย					
17	การให้ความรู้ด้านการเมืองแก่ประชาชนเป็นอีก ภารกิจหนึ่งของ ส.ส.					
18	ปัจจุบัน ส.ส. ส่งเสริมการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยได้มาก					
19	การสรรหาบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมือง ของส.ส. ดำเนินไปด้วยความชอบธรรม					
20	ส.ส. มีความตระหนักต่อปัญหาบ้านเมืองเป็นที่ตั้ง					
21	ส.ส. มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ได้ดี					
22	ส.ส. ในวันนี้เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความ ประพฤติแก่สังคม					
23	การสร้างสถานการณ์ให้เป็นข่าวเป็นหนทางไปสู่ การเป็น ส.ส. ที่ประชาชนชอบใจ					

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด

ท่านสามารถให้ข้อคิดเห็นหรือแสดงทัศนคติต่อ ส.ส.ในภาพรวมได้อย่างเสรี โดยที่ผู้วิจัยจะไม่นำข้อความใด ๆ ของท่านออกเผยแพร่ และจะทำข้อมูลนี้มาใช้ เพื่อการศึกษาครั้งเดียวเท่านั้น

1. ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการทำงานของ ส.ส. (ทั้งใน - นอกสภา)

.....

.....

.....

.....

.....

2. ความภาคภูมิใจต่อการได้ ส.ส. เป็นตัวแทนของท่านในสภา

.....

.....

.....

.....

.....

3. ความคิดเห็นอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

กฎ ก.ร.

ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2537)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

พ.ศ. 2518

ว่าด้วยวินัยข้าราชการรัฐสภาสามัญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (3) มาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 ก.ร. ออกกฎ ก.ร. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กฎ ก.ร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ 2 ให้ยกเลิกกฎ ก.ร. ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และกฎ ก.ร. ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2520) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518

ข้อ 3 วินัยข้าราชการฝ่ายรัฐสภาสามัญได้แก่ข้อห้ามและข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(2) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง

(3) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ และระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง ร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(4) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษ ที่จะสนใจและ รับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภัยอันตราย ซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

(5) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การเปิดเผยรายงานการประชุมลับ หรือข้อมูลที่ได้จากการประชุมลับของ รัฐสภา วุฒิสภา หรือสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสภาดังกล่าวยังมีได้มีมติให้เปิดเผยได้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(6) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่ง สั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่ รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้วถ้าผู้บังคับบัญชายินยอมให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(7) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

(8) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(9) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

(10) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(11) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

(12) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องต้อนรับ และให้ความสะดวกแก่สมาชิกรัฐสภาและประชาชนผู้ติดต่อราชการอันเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความ สุภาพเรียบร้อยห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามสมาชิกรัฐสภาและประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม สมาชิกรัฐสภาและประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(13) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(14) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

(15) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง กรรมการ พรรคการเมือง หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดในพรรคการเมือง

(16) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(17) ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตนตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ให้ไว้ ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2537

ศาสตราจารย์มารุต บุนนาค

ประธานรัฐสภา

ประธาน ก.ร.

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.ร. ฉบับนี้ คือ โดยเห็นเป็นการสมควรปรับปรุงกฎ ก.ร. ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

พ.ศ. 2518 ว่าด้วยวินัยข้าราชการรัฐสภาสามัญ และกฎ ก.ร. ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2520) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ว่าด้วยกรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ประวัติผู้เขียน

นางบังอร มาลาศรี เกิดเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2498 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง หลังจากนั้นได้เข้าศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2538 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายประสานงานการวิจัย ศูนย์บริการทางวิชาการและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

